

Savur Beni

– ÖNDER_34 · 23 Mart 2019

Savur rüzgar beni o özlediğim yere
Kanıtlanmış bir kuş misali
Yakın olsun uzak mesafeler
Dokunayım dokunmak istediğim yare
Göreyim hasret kaldığım yüzünü
Zaman sadece acıyı hafifletir
Yaşananların kaydı kalıcıdır silgisi yok
İlk günkü gibi canlı olmasa da
Bazen derin uykularında uyanı veriyorlar
Hesap sorar gibi karşına çıkıyorlar
Seni alıp o günlere götürüyorlar

Mevsimler gelip geçsede hızlı
Bazı umutlar durur yerli yerin de
Hiç bıkmadan tazelenir
Her gün doğumdan böylece bir birini
Kovalar yıllar siyah saça dolar aklar
Geçmeyen sızdır içte kalan ukte
Yarım kalmış tamamlanmamış
Diler gelir tüm o arzu hayaller
Seni çeker belkiler durağına
Nöbetçi eder ya gelirse misalin de

Yalnızlık ıssız bir çöl kumdan tepeleri
Üstüne üstüne eser üşütücü yelleri
Aklın algısı durur bulamazsın rotayı
Öyleki yalancı şaraplar gördürür sana
Gerçek sanıp yakınına gittiğin de
Kucağını bomboş bıraktırır oracıkta
Yine mi hep yek geldi dersein kendine
Gözlerinin bulutları yağmur toplar
İnce ince yavaşça çiselemeye başlar
Damardan sızar tüm iç dünyana

O anda gündüz olsa bile gecedir gözünde

Tekrarlanır bir kısır döngü beynin de
Savurur seni düştüğün karanlık boşlukta
Çölde yönünü kaybetmiş seyyaha benzer
Göğüs kafesin de daralan ruhu
Hızlan kalp ritmini ecel sanırsın kendince
Atar betin bezin geçmek bilmez zor anlar
Kendini sorgulaman kalır faydasız
Bulamazsın aradığın soruların cevabını
Bir gün içinde bin yıl gibi his edersin
Halen var olan o ömrün de